

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010505
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813010505.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému D. I., nar. XX.XX.XXXX v T., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. septembra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného D. I. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. augusta 2014, sp.zn. 2T/140/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por. napadnutý rozsudok sa zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. sa vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 13.08.2014, sp.zn. 2T/140/2013, bol obžalovaný D. I. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 16.07.2012 o 18.30 hod. viedol po ceste I/50 smerom od mesta Prievidza do Handlovej, okres Prievidza motocykel zn. Ducati Monster, evidenčné číslo R. a to v ľavom jazdnom pruhu s dvoma jazdnými pruhmi, pričom v kilometri 176,5 z dôvodu neprimeranej rýchlosti k stavu a povahe vozovky, ako aj iným okolnostiam, ktoré mohol predvídať, narazil s týmto motocyklom do pred ním idúceho motorového vozidla zn. Suzuki Swift SX4, evidenčné číslo D., ktoré viedol ako vodič A. G., čím porušil ustanovenie § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č.8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho A. G. utrpel zranenia - podvrtnutie stavcov v bedrovej oblasti a posttraumatickú stresovú reakciu, ktoré ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života počas 4 týždňov.

Za tento trestný čin bol obžalovaný D. I. odsúdený podľa § 158 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. mu bola určená skúšobná doba vo výmere 24 mesiacov.

Zároveň mu bol uložený podľa § 61 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák. trest zákazu riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov.

Citovaný rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný pre nesprávnosť výrokov o vine a treste, ktoré písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania namietol, že v skutkovej vete rozsudku nie je vôbec zmienka o tom, ako so svojím motorovým vozidlom jazdil pred nehodou vodič A. G.. V odôvodnení rozsudku sa značne zjednodušuje a zároveň skresľuje skutočný priebeh dopravnej nehody. Skutočnosť, že obžalovaný narazil do pred ním idúceho vozidla, sa javí nepochopiteľná, ako keby sa obžalovaný

vôbec nevenoval situácii pred ním. To, že nevenoval pozornosť situácii v cestnej premávke, pritom nevyplýva zo žiadneho z vykonaných dôkazov, vrátane znaleckého dokazovania. Ak už aj porušil povinnosti vodiča v niečom, tak vo vedení motocykla nie neprimeranou, ale nedovolenou rýchlosťou. Toto porušenie nepopiera, avšak tvrdí, že uvedené porušenie (jazda motocyklom nedovolenou rýchlosťou) nebolo v príčinnej súvislosti s predmetnou nehodou. Túto nehodu zavinil vodič A. G. tým, že mu vytvoril náhlu prekážku. Ďalej namietol nedostatky pri prvotnom dokumentovaní nehody. Neboli zisťovaní svedkovia, ktorí mohli k priebehu nehody tesne po nehode uviesť relevantné skutočnosti (N. I., B.. B. R., doposiaľ nezistený svedok, ktorý sa po nehode vyjadroval pre TV JOJ), nezaistili všetky stopy, čo negatívne ovplyvnilo závery znaleckého posudku B. I., V.. V protokole sú zranenia popísané ako ľahké, hoci utrpel mnohopočetné zlomeniny a ďalšie vážne zranenia a stav obžalovaného po nehode bol vážny. Obžalovaný ďalej namietá vierohodnosť výpovedí poškodeného A. G.. Poškodený tvrdí, že sa snažil obžalovanému ihneď po nehode pomôcť. Z výpovedí svedkov I. a B. R. vyplýva, že poškodený sa mu ani nepokúšal pomôcť, ale ani splašene nepobehoval, ale telefonoval a bavil sa s policajtom, ktorý nehodu dokumentoval. Pri prvotnom vyšetrení sa poškodený o žiadnom strese nezmieňuje. Poškodený klame, keď tvrdí, že keď sa rozhodol s autom prejsť do ľavého jazdného pruhu, pozrel sa do spätného zrkadla, pričom obžalovaného s motocyklom v spätnom zrkadle nevidel. Vo svojej obrane tvrdí, že to je vylúčené znalcom Ing. Gondžárom aj znalcom Ing. Mercellom. Obžalovaný považuje nesprávny záver súdu pre nevierohodnosť výpovede poškodeného v tom, že predovšetkým výpoveďou poškodeného je usvedčený zo zavinenia dopravnej nehody. Ohľadne zavinenia dopravnej nehody sú pre závery rozhodujúce znalecké dokazovanie znalcami z odboru dopravy Ing. Gondžára a Ing. Mercella. Znalec Ing. Gondžár stanovil jedinou technickú príčinu dopravnej nehody, a to vysoké prekročenie maximálnej dovolenej rýchlosti a v jej dôsledku nezvládnuté brzdenie s tým, že otázku, či poškodený G. mal predvídať, že motocyklista jazdiaci v ľavom jazdnom pruhu jazdí s vysokým prekročením rýchlosti, pokladá za otázku právnu. Obžalovaný uvádza, že poškodený nemohol riešiť rýchlosť obžalovaného, keď ho vôbec neregistroval. Pritom znalec Ing. Mercell stanovuje dve technické príčiny nehody - 1. prekročená rýchlosť obžalovaného, 2. nesprávne vykonaný odbočovací manéver poškodeného, ktorý vytvoril kolíziu situáciu - obžalovaného vo svojej jazde nielen obmedzil, ale aj ohrozil - prinútil ho znížiť rýchlosť, pričom z jeho strany bola pre obžalovaného vytvorená náhla prekážka z technického hľadiska. Rozdielnosť znaleckých posudkov vidí v tom, že v prvom rade Ing. Gondžár vychádza zo stabilnej rýchlosti motocykla a Ing. Mercell z meniacej sa rýchlosti motocykla, keďže pri obchádzaní s motocyklom pridával. V druhom rade Ing. Gondžár pri spätnom výpočte rýchlosti neuvažuje s nárazom vozidla Suzuki do zvodidiel a Ing. Mercell tento náraz do svojich výpočtov premieta. V treťom rade znalci rozdielne stanovujú miesto prvého kontaktu medzi autom Suzuki a motocyklom Ducati. Znalec Ing. Gondžár zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku, nespochybnil technickú prijateľnosť analýzy dopravnej nehody znalcom Ing. Mercellom. Obžalovaný tvrdí, že s jeho výpoveďou, stopami vo zvodidlách, stopou č. 10 a stopou zanechanou vozidlom Suzuki na vozovke korešponduje prístup znalca Ing. Mercella a nie znalca Ing. Gondžára. Taktiež nebolo bez pochybností preukázané, že poškodený utrpel aj posttraumatickú stresovú reakciu, ktoré síce stanovila znalkyňa MUDr. G., ale len na základe subjektívnych údajov poškodeného a táto nebola objektivizovaná lekármi. Obžalovaný preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Tr.por. spod obžaloby oslobodí.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu obžalovaného do konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr.por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., na podklade podaného odvolania, vykonal dňa 23. septembra 2015 neverejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného D. I. je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd totiž zistil, že napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine a treste je chybný pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení a tiež preto, že okresný súd sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku toho sú pochybnosti o

správnosti skutkových zistení a na objasnenie veci treba dôkazy opakovať, prípadne vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por.).

Odvolačný súd predovšetkým zistil, že ako v skutkovej vete, tak aj v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje okresným súdom ustálený konkrétny údaj o rýchlosti jazdy motocykla obžalovaného. V skutkovej vete napadnutého rozsudku je uvedené, že k nehode došlo z dôvodu „neprimeranej rýchlosti“. V odôvodnení rozsudku, pokiaľ ide o rýchlosť motocykla, okresný súd uviedol len to, že sa priklonil k záverom znaleckého posudku Ing. Gondžára, CSc. V časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorej okresný súd uvádza obsah posudku uvedeného znalca, je uvedené, že predstretová rýchlosť motocykla bola 132 kilometrov za hodinu, plus mínus tolerančné rozpätie. Z uvedeného nie je zrejmé, k akým skutkovým zisteniam dospel okresný súd ohľadne konkrétnej rýchlosti jazdy motocykla, keďže pojem neprimeraná rýchlosť, nie je skutkovým zistením o konkrétnej rýchlosti jazdy, ale je výsledkom právneho hodnotenia konkrétnej rýchlosti jazdy vzhľadom na konkrétnu dopravnú situáciu podľa § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 8/2009 Z.z.) Poukaz okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku na závery konkrétneho znaleckého posudku tiež nedáva odpoveď na otázku, akú konkrétnu rýchlosť motocykla v prejednávanom prípade ustálil okresný súd, keďže v odôvodnení rozsudku okresný súd poukázal na znalcom zistenú rýchlosť motocykla v určitom rozpätí.

Podľa názoru odvolacieho súdu absencia konkrétneho zistenia údajov o rýchlosti motocykla obžalovaného je v prejednávanom prípade podstatnou náležitosťou skutku v zmysle § 163 ods. 3 Tr.por. a z hľadiska určitej skutku nestačí túto rýchlosť označiť pojmom „neprimeraná“, keďže takéto označenie je právnym pojmom (viď a contrario k právnemu pojmu primeraná rýchlosť podľa § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z.). Odpoveď na otázku skutkových zistení okresného súdu o konkrétnej rýchlosti motocykla obžalovaného pred nehodou nedáva ani ďalšia formulácia skutkovej vety napadnutého rozsudku, podľa ktorej obžalovaný „porušil ustanovenie § 16 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 8/2009 Z.z. ...“, nakoľko konštatovanie porušenia konkrétneho zákonného ustanovenia je výsledkom právneho posúdenia zistených konkrétnych skutkových okolností prípadu. Keďže skutková veta rozsudku neobsahuje skutkovú okolnosť - okresným súdom ustálenú konkrétnu rýchlosť motocykla vyjadrenú číselným údajom s príslušnou fyzikálnou jednotkou rýchlosti, ktorá rýchlosť by mala byť v prejednávanom prípade rozhodujúcou pre posúdenie veci - ide o vadu napadnutého rozsudku, spôsobujúcu jeho nepreskúmateľnosť, lebo napadnutý rozsudok nedáva jednoznačnú odpoveď na túto rozhodnú skutkovú otázku. Úlohou odvolacieho konania v otázke preskúmania správneho súdom prvého stupňa ustálených skutkových okolností prípadu, je preskúmať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri riešení konkrétnych skutkových otázok a nie nahrádzať činnosť súdu prvého stupňa zistiť skutkový stav veci v miere nevyhnutnej pre rozhodnutie.

Odvolačný súd v tejto súvislosti považuje za potrebné dodať, že je potrebné rozlišovať medzi neprimeranou rýchlosťou (§ 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z.) a nedovolenou rýchlosťou (§ 16 ods. 2 až 7 zákona č. 8/2009 Z.z.), lebo nie každé prekročenie dovolenej rýchlosti automaticky znamená aj naplnenie pojmových znakov neprimeranej rýchlosti. V odôvodnení napadnutého rozsudku absentujú akékoľvek úvahy okresného súdu s poukazom na konkrétne skutočnosti, ktoré viedli okresný súd k právnemu záveru o neprimeranej rýchlosti jazdy obžalovaného v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., teda absentuje poukaz na konkrétne okolnosti prípadu, ktoré okresný súd subsumoval pod jednotlivé pojmové znaky, uvedené v uvedenom ustanovení (okolnosti, ktoré môže vodič predvídať a povinnosť vodiča jazdiť takou rýchlosťou, aby mohol zastaviť na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad).

Pokiaľ ide o nedovolenú rýchlosť, pre absenciu konkrétneho údajov o rýchlosti motocykla ustáleného okresným súdom, je nepreskúmateľná správnosť právneho záveru okresného súdu o zavinení dopravnej nehody z dôvodu nedovolenej rýchlosti jazdy obžalovaného. Odvolačný súd v tejto súvislosti musí poukázať na to, že v ustanoveniach zákona č. 8/2009 Z.z. zákonodarcu rozlišuje z hľadiska prekročenia dovolenej rýchlosti medzi nezávažným (výklad „a contrario“) porušením ustanovenia o dovolenej rýchlosti (§ 137 ods. 1 v spojení s § 137 ods. 2 písm. d/) a závažným porušením ustanovenia o dovolenej rýchlosti (§ 137 ods. 2 písm. d/ - prekročenie rýchlosti jazdy vozidiel ustanovenej týmto zákonom alebo vyplývajúcej z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia v obci o 20 km/h na -1 a viac alebo mimo obce o 30 km/h na -1 a viac). Keďže, ako už bolo vyššie uvedené, z napadnutého rozsudku nevyplýva, k akým skutkovým zisteniam dospel okresný súd v súvislosti s rýchlosťou jazdy obžalovaného, nie je preskúmateľné, či okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z porušenia všeobecne záväzných

právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo strany obžalovaného závažným alebo nezávažným spôsobom.

Vyriešenie uvedenej otázky podľa názoru odvolacieho súdu môže mať v prejednávacom prípade podstatný význam pre správne právne posúdenie veci, lebo v prejednávacom prípade prichádza do úvahy posúdiť, či poškodený spôsobom svojej jazdy neporušil všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky s poukazom na povinnosť vodiča § 10 ods. 1 a najmä ods. 6 prvá veta zákona č. 8/2009 Z.z. (povinnosť dať prednosť v jazde). K tomuto názoru vedú odvolací súd závery aj simulácie nehody v znaleckom posudku Ing. Gondžára, CSc., ku ktorým sa priklonil okresný súd a z ktorých záverov vyplýva, že v čase, kedy poškodený začal s vozidlom prechádzať do ľavého jazdného pruhu, obžalovaný sa s motocyklom nachádzal už v tomto ľavom jazdnom pruhu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že nedanie prednosti v jazde je podľa § 137 ods. 2 písm. i) zákona č. 8/2009 Z.z. zákonodarcom kvalifikované ako porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom.

Keďže podľa názoru odvolacieho súdu sa okresný súd s vyššie uvedenými rozhodnými okolnosťami prípadu v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nezaoberal, odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por.

Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd nepostupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por. ani pri hodnotení znaleckých posudkov, skúmajúcich tú istú udalosť s pomerne rozdielnymi výsledkami. V súvislosti s hodnotením znaleckého dokazovania v trestnom konaní, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že znalecký posudok nemá medzi dôkazmi v trestnom konaní privilegované postavenie a podľa § 2 ods. 12 Tr.por. je súd aj tento dôkaz povinný hodnotiť ako každý iný dôkaz jednotlivo a v súhrne. Špecifikum hodnotenia znaleckého posudku vychádza z ustanovenia § 141 ods. 1 Tr.por., podľa ktorého súd nie je oprávnený sám posudzovať odborné otázky, na ktoré sú potrebné odborné znalosti ani v prípade, že by takými odbornými znalosťami disponoval. Súd môže preverovať len správnosť skutkových okolností, z ktorých znalec vychádza, či závery znalca majú oporu v správne zistených skutkových okolnostiach, či sú závery znalca náležite odôvodnené, logické a úplné. To znamená, že hoci nie je súd oprávnený sám posudzovať odborné otázky, pri hodnotení tohto dôkazu podľa § 2 ods. 12 Tr.por. nesmie len mechanicky preberať závery znaleckého dokazovania. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné dodať, že znalci (odborníci vo svojom odbore) majú povinnosť podávať znalecké posudky aj laikom zrozumiteľným spôsobom.

Podľa názoru odvolacieho súdu, nie je možné považovať za súladný s vyššie uvedeným postupom okresného súdu pri hodnotení dôkazov, ktorým odôvodnil v dôvodoch napadnutého rozsudku priklonenie sa k správnosti záverov znalca Ing. Gondžára, CSc.

Predovšetkým odvolací súd poukazuje na to, že obaja znalci z odvetvia doprava cestná pri posudkoch vychádzali z tých istých podkladov (obsah výsluchov vypočutých svedkov, listinné dôkazy), dopravnú nehodu simulovali za pomoci toho istého simulačného počítačového programu (PC CRASH verzia 9.0.) a napriek tomu, ako odborníci v tom istom odvetví, dospeli k rozdielnym záverom. V znaleckých posudkoch tiež znalci uviedli, že ich úlohou bolo do simulačného programu zadať také hodnoty, aby simulácia čo najviac zodpovedala nehodovému deju podľa zistených stôp (č.l. 49-50, str. 19, resp. č.l. 220, bod 2.2.2). S ohľadom na rozdiely vo výpovediach najmä vodičov práve znalecky posudok mal objasniť objektívne okolnosti dopravnej nehody. Z uvedených dôvodov v danom prípade aj s poukazom na vyššie uvedené závery o možnostiach hodnotenia znaleckého posudku nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné prikloniť sa k záverom jedného z dvoch rozdielných znaleckých posudkov len s poukazom na jeho zhodu s tvrdeniami poškodeného tak, ako to vykonal okresný súd v prejednávacom prípade.

S poukazom na to, že znalci pri podávaní znaleckého posudku vychádzali z rovnakých údajov a používali ten istý simulačný program, okresný súd mal dbať zvýšenú pozornosť na objasnenie príčin týchto rozdielov, najmä vzhľadom na existenciu zadokumentovaných stôp z miesta dopravnej nehody. Keďže podľa už vyššie uvedeného môže súd preverovať len správnosť skutkových okolností, z ktorých znalec vychádza a nie je oprávnený riešiť odborné otázky, mal okresný súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. v rámci dokazovania zamerať svoju pozornosť predovšetkým na to, výsledky simulácie ktorého znalca sa najviac približujú skutočne zisteným a zaisteným stopám na mieste nehody.

S poukazom na vyššie uvedené zásady hodnotenia znaleckého posudku súdom v trestnom konaní, podľa názoru odvolacieho súdu, v neprospech priklonenia sa k správnosti záverov posudku Ing. Gondžára, CSc, za daného stavu dokazovania, a s tým spojeného odmietnutia záverov posudku Ing. Mercella, najmä o polohe motocykla v momente nárazu do vozidla poškodeného, svedčí skutočnosť, že Ing. Gondžár, CSc. sa v posudku vôbec nevyporiadal s existenciou stopy č. 7, ktorej začiatok sa nachádza v oblasti stopy č. 6. V prípade posudku Ing. Gondžára vyvstáva aj otázka správnosti znalcom uvádzaného tolerančného rozpätia správnosti výsledkov v rozsahu 5%, keďže výsledná poloha simulovaného pohybu vozidla poškodeného nezodpovedá skutočnej výslednej polohe vozidla a znalec osobitne neriešil ani zhodu simulovaného pohybu vozidla poškodeného so skutočne zistenými stopami po kolesách osobného motorového vozidla (stopy č. 7, 8, 9). Keďže sa okresný súd pri hodnotení dôkazov nevyporiadal s vyššie uvedenými podstatnými otázkami, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd pri hodnotení dôkazov nepostupoval celkom v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por., v dôsledku čoho vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení vo výroku o vine, na ktorých objasnenie bude treba doplniť dokazovanie v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr.por.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po vrátení veci okresnému súdu bude úlohou okresného súdu doplniť dokazovanie zamerané na posúdenie, simulácia ktorého znaleckého posudku sa najviac približuje skutočne zaisteným stopám na mieste nehody a výsledným polohám vozidiel s ohľadom na to, že úlohou simulácie dopravnej nehody je čo najpresnejšie určiť priebeh nehody tak, aby zodpovedal skutočným stopám zaisteným na mieste nehody. V tejto súvislosti úlohou okresného súdu bude objasniť aj to, či a ako znalci zohľadnili možnosť pôsobenia rozdielných brzdných síl pri pohybe vozidla poškodeného po zrážke (ako sa menila hodnota spomalenia vozidla), keďže stopy po kolesách (stopy č. 7, 8, 9) majú rozdielny bod ich začiatku. Znalci tiež neuviedli, ako stotožnili stopy po kolesách č. 7, 8, 9 v tom smere, ktorá stopa pochádza od toho - ktorého konkrétneho kolesa vozidla poškodeného, ktoré zistenie je z hľadiska posúdenia zhody simulácie nehodového deja so skutočne zanechanými stopami nevyhnutné pre hodnotenie správnosti znaleckého posudku súdom. Znalci v posudkoch nevysvetlili, ako do simulácie v časti spomaľovania vozidla poškodeného premietli skutočnosť, že na mieste nehody boli lokalizované a zistené len 3 stopy po kolesách vozidla poškodeného, pričom nevysvetlili, o akú hodnotu bolo znížené spomalenie vozidla poškodeného v dôsledku absencie šmykovej stopy po štvrtom kolese oproti maximálne možnému spomaľovaniu vozidla v dôsledku brzdenia všetkými kolesami a ako zohľadnili, že stopa č. 7 podľa fotodokumentácie nesie stopy drenia kolesa aj časťou tvrdšou ako je pneumatika (otázka s tým spojeného prípadného vplyvu na spomaľovanie vozidla). V rámci riešenia uvedených otázok bude úlohou okresného súdu ustáliť aj kvantitatívne predovšetkým rýchlosť jazdy obžalovaného, výhľadové možnosti poškodeného, kde sa nachádzal obžalovaný v čase, keď poškodený začal prechádzať do ľavého jazdného pruhu, aké možnosti mali účastníci nehody zabrániť tejto nehode, ustáliť otázku vplyvu nerovnosti vozovky pri rýchlostnom limite 90 km/hod na nevyhnutnosť vojdenia vozidla poškodeného do ľavého jazdného pruhu a správne ustálené skutkové okolnosti správne posúdiť z hľadiska právnych povinností jednotlivých účastníkov dopravnej nehody. V prípade ustálenia primárneho zavinenia dopravnej nehody obžalovaným bude tiež nevyhnutné vypořadať sa v ďalšom konaní aj s námietkami obhajoby vo vzťahu k ujme poškodeného na zdraví z hľadiska správnej aplikácie aj ustanovenia § 123 ods. 1 Tr.zák.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.